

esserede i at faa dette Anlæg gennemført og maa bidrage til, at det gennemføres. Vi haabe derfor ogsaa, at det maa lykkes os i Aar at faa den nødvendige Bevilling til Sagens Gennemførelse paa det Finanslovsforslag, der nu foreligger til Behandling. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget saavel til det høje Ting som den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

N. Andersen: I Anledning af det af mig uden for Betænkningen stillede Forslag maa jeg begynde med at udtale en Tak til Tingets højtærede Formand samt til Tingets ærede Medlemmer, fordi der er givet Samtykke til, at dette Forslag maa behandles, uanset det er kommet frem meget sent. Jeg tør vel dernæst gaa ud fra, at det maa anses for nødvendigt at fremsætte nogle Bemærkninger, som kunne være retledende for det høje Ting med Hensyn til, hvad Meningen egentlig er med dette Forslag. Jeg tør nemlig ikke gaa ud fra, at Folketingets Medlemmer i Almindelighed ere fulgte saa godt med i den Betænkning, der for nogen Tid siden kom fra Kommissionen, der har været nedsat for at undersøge Forholdene angaaende Anlæg af Havne paa Vestkysten, at de ere klar over, hvad det betyder, naar man stiller Forslag om Anlæg af en Fiskerihavn ved Krik. Det er ganske vist, at Spørgsmaalet om Havneanlægget ved Krik har været behandlet i Kommissionen, men der er den Mangel ved det, at Forslaget her ikke hører til dem, som Kommissionen har indstillet til Gennemførelse, og derfor kunde det være ganske nødvendigt, at der fra Forslagsstillerens Side og paa den paagældende Befolknings Vegne blev udtalt et Par Ord ganske kort om, hvad Meningen da er med Forslaget.

Jeg vil først sige, hvad Meningen ikke er. Det er ikke Meningen, at den Foranstaltning, som her foreslaas, prætenderer at være et Surrogat for en Vestkysthavn. Det vil allerede fremgaa af den overordentlig beskedne Sum, som Forslaget gaar ud paa, nemlig 144,000 Kr. Dette sammenholdt med det Utaal af Millioner, som man anser det for nødvendigt at anvende til en virkelig Vestkysthavn, maa straks gøre det klart for de Herrer, at det kan ikke være Meningen. Det er heller ikke Meningen, at enten jeg eller den Del af Befolkningen, der har ønsket dette Forslag fremmet, mener at være klogere end Havnekommissionen, at kunne forstaa Tingene bedre end de Herrer, der nu i

Løbet af et Par Aar have behandlet Sagen med megen Grundighed og efter min Overbevisning med megen Dygtighed. Nej, Meningen er kun, at det er rent opportunt, at den Del af vort Lands Befolkning, der har Interesse af et lille Havneanlæg ved Krik, gaar den Vej, de ere gaaet, og gennem mig stiller et Forslag om en Bevilling af 144,000 Kr. De Herrer, der have sat sig nogenlunde ind i Vestkysthavnekommissionens Betænkning, ville maaske have set, at denne Kommission foreslaar Anlæg af en Fiskerihavn paa et andet Sted i Limfjordens vestlige Bassin, nemlig inde ved Røjensø Odde, og det kunde derfor ligge nær for adskillige ærede Medlemmer at sige til mig: Hvorfor stiller De ikke Forslag om at faa dette Anlæg gennemført, hvorfor foreslaar De noget, som Kommissionen ikke har tilraadet, og ikke noget, som Kommissionen har anbefalet? Ja, dertil vil jeg ganske ærlig sige, at det er af den Grund, at jeg tror, det er langt lettere og ogsaa langt forstandigere af Lovgivningsmagten at gaa ind paa at anvende 144,000 Kr. end at gaa ind paa til et lignende Anlæg at anvende 970,000 Kr. — det koster nemlig Havnen ved Røjensø Odde. Dertil kommer saa dette, at Vestkysthavnekommissionen vel har stillet Forslag om at anlægge en Fiskerihavn ved Røjensø Odde, men at den sætter dette Anlæg i anden Række. Efter at der først foreslaas en Fiskerihavn ved Skagen, forskellige Moleanlæg, forskellige andre Foranstaltninger, kommer man til, hvad der foreslaas i andre Retninger, f. Eks. en Havn ved Sandnæshage, forskellige større Anlæg, og saa kommer endelig denne Fiskerihavn i Limfjorden ved Røjensø Odde, der, som sagt, er kalkuleret til 970,000 Kr. Det, som har foranlediget, at Vestkysthavnekommissionen efter at være bleven opmærksom paa Ønskeligheden af et Anlæg ved Krik, har maattet stille sig tvivlende over for dette Spørgsmaal og ikke har kunnet tilraade noget Anlæg der, er, at den frygter for, at Indløbet til Krik skal sande til. Denne Frygt tør jeg ikke sige er ugrundet. Jeg tør ikke paatage mig at paastaa, at Vestkysthavnekommissionen der har set fejl, men jeg tror, at den har i høj Grad, i meget høj Grad endogsaa, undervurderet en Faktor, som er til Stede, og som er i høj Grad medvirkende til at holde Sejllobet aabent. Medens nemlig hele den store vestlige Del af Limfjordsbredningen inden for den gamle Agger- og den nuværende Thyborønkanal er saa fuldstændig fyldt med Sand, at der, saa snart